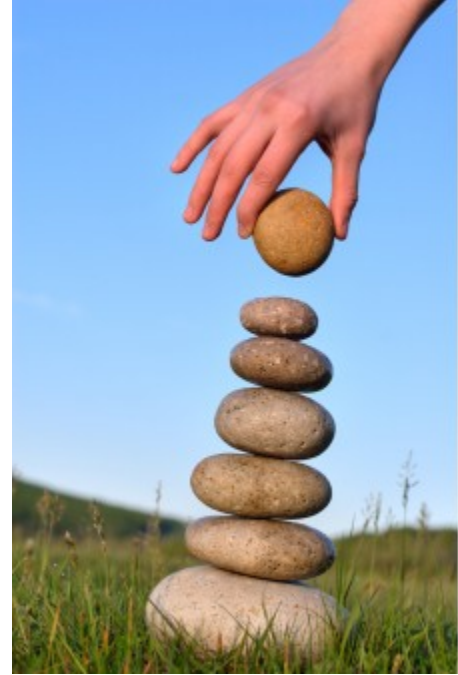

Utviklingsarbeid på leirføtter

Mange skoler legger mye tid, krefter, penger, initiativ og fokus inn i utviklingsarbeid, uten at fundamentet som kan gjøre det livskraftig og langsiktig, er på plass. Det kan fort bli utviklingsarbeid på leirføtter.

De fleste lærere som har arbeidet noen år i skolen har opplevd kurs, nye satsingsområder, nye arbeidsformer, nye fokusområder etc. hvor man i dag kan si at "det var noe vi drev med en gang". eller "Jeg husker at vi brukte mange fellestider, teamtider og kursdager på det, men hvor ble det av?"

Jo-jo skolen er et begrep. Det karakteriserer skolen som alltid kaster seg på nye trender og føringer, men som også opplever at svært mye glipper. Dårlig fundert utviklingsarbeid, kombinert med stadige nye utviklingsområder, kan undergrave viljen til innsats og heller fremme likegyldighet eller mistro mot ny innsats.

Opplevs utviklingsarbeidet som relevant?

Lærere flest er lojale og deltar, om enn ikke alltid like helhjertet og aktivt, i utviklingsarbeid som blir presentert. Et spørsmål som går igjen blant ansatte i skolen er: Har utviklingsarbeidet relevans for meg, der hvor jeg opplever at skoen trykker?

Ansatte i skolen kan erfare at på tross av skoleutvikling, prosesser og omfattende arbeid, så opplever man fremdeles at utfordringer og problematiske forhold er som før, og må gripes igjen og igjen. Utviklingsarbeid kan raskt miste sin betydning, dersom det ikke fungerer som praktisk og god hjelp i hverdagen. Det kan være lite som holder det oppe, når lærernes oppmerksomhet er i hverdagens utfordringer, og tid og krefter er begrenset.

For skoleleder bør det alltid være et spørsmål om hva som kommer først og hva kommer sist av utviklingsarbeid. Utviklingsarbeid som har nær relevans til den enkeltes utfordringer, og som fungerer som praktisk hjelp i en allerede hektisk og trang hverdag, blir ønsket velkommen de fleste steder. Utviklingsarbeid som legger ny sten til byrden, og som dessuten verken har et fundament å bygge på, eller strategier for langsiktighet, kan fort bli et spill av tid, krefter og engasjement.

Dersom både fundament og relevans mangler, kan utviklingsarbeidet bli som en tynn og midlertidig glasur på overflaten, uten dypere innvirkning på organisasjonen og menneskene den var ment å utvikle. Og selv glassuren kan forsvinne som morgendugg, når hverdagens utfordringer eller nye fokus- og utviklingsområder presser på.